

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้กำหนดหลักการระเบียบการและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างให้คนกลายเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรมมีความรู้ความสามารถมีวิชาชีพและความชำนาญงาน เพื่อเข้าปกป้องคุ้มครองและสร้างสรรค์พัฒนาประเทศ ทำให้ประชาชนพ้นจากความลำบากยากจน ทำให้เศรษฐกิจสังคมมีการขยายตัวและความอุดมมั่งคั่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก, หน้า 1) จากเป้าประสงค์นี้เองที่ทำให้มีการกำหนดลักษณะการศึกษาของลาวที่ต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน ดังนี้

1) การศึกษาต้องดำเนินไปตามทิศทางสังคมนิยม มีลักษณะชาติ ลักษณะมหาชน ลักษณะวิทยาศาสตร์ และลักษณะที่ทันสมัย 2) การศึกษาสามัญต้องสัมพันธ์กับอาชีพศึกษา 3) การศึกษาอยู่ในโรงเรียน ต้องดำเนินการเคียงคู่กับการศึกษาอบรมของครอบครัวและสังคม 4) การศึกษาต้องสัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ การศึกษาต้องสัมพันธ์กับการออกแรงงาน 5) การศึกษาต้องสนองตอบความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแต่ละระยะ 6) การศึกษาแห่งชาติต้องสอดคล้องกับการศึกษาในภาคพื้นและสากล

ระบบการศึกษาแห่งชาติของลาวในปัจจุบัน มีลักษณะผสมระหว่างรูปแบบการศึกษาของระบอบเมืองขึ้นกับศักดินาและการศึกษาแบบใหม่ โดยได้แนวคิดมาจาก การพัฒนาการศึกษาในบรรดาประเทศต่าง ๆ ของโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก, หน้า 11 - 12) จากเหตุผลนี้เองที่ทำให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 – 2015 ออกซึ่งจุดหมายรวมในการปฏิรูปการศึกษาในแต่ละขั้นคือ 1) ปฏิรูปการศึกษาสองด้านเช่น ด้านแนวคิดการเมือง อุดมการณ์สังคมนิยมและสร้างคนเก่งด้านวิชาการ 2) พัฒนาการเรียนการสอนอย่างรอบด้านคือคุณสมบัติศึกษา ปัญญาศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษาและแรงงานศึกษา 3) ใส่ใจในการปรับปรุงและขยายการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนให้เข้มแข็ง 4) ขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีขอบเขตที่กว้างทั้งในและนอกโรงเรียน ให้ความสนใจพลเมืองเขตชนบทที่ห่างไกลทุรกันดาร 5) ทำให้พลเมืองลาวได้รับการศึกษาขั้นมัธยมตอนต้น โดยพื้นฐาน 6) พัฒนาการศึกษโดยถือเอาคุณภาพเป็นสำคัญ 7) ส่งเสริมให้สังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาอย่างกว้างขวาง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ข, หน้า 23) เพื่อดำเนินตามแผนยุทธศาสตร์ การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติที่ว่านั้น กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การสร้างครู

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 – 2015 ออกโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาครูให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของชาติและแผนปฏิบัติการการศึกษาตอบสนองครูให้มีจำนวนเพียงพอ สามารถแจกจ่ายได้อย่างทั่วถึง ตามการขยายตัวของการศึกษาของชาติ ครูจึงมีส่วนสำคัญในการตัดสินคุณภาพการศึกษา รับประกันให้ครูได้รับการยกระดับอย่างเป็นระบบและทำให้ครูสามารถยกระดับวิชาชีพตามสายวิชาเฉพาะของตนให้สูงขึ้นอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่อง เพื่อให้ครู กลายเป็นครูที่ชำนาญงานอย่างแท้จริง ยกสถานะภาพของครูให้สูงขึ้นด้วยการปฏิบัตินโยบายต่าง ๆ ทางด้านวัตถุและจิตใจอย่างเหมาะสม (กรมสร้างครู, 2551, หน้า 9) แผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่ว่านี้ สถาบันสร้างครู เป็นสถาบันหลักในการนำร่อง เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพครู ในสถาบันสร้างครู ยกย่องครูสอนในโรงเรียนสามัญและพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียนครู ซึ่งปัจจุบัน สถาบันสร้างครู ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีทั้งหมด 8 แห่ง ที่มีทั้ง โรงเรียนสร้างครูและวิทยาลัยครู โรงเรียนสร้างครูมี 3 แห่ง คือ โรงเรียนสร้างครูดงคำช้าง ที่ตั้งอยู่นครหลวงเวียงจันทน์ โรงเรียนสร้างครูสาละวัน ที่ตั้งอยู่แขวงสาละวันและโรงเรียนสร้างครูหลวงน้ำทา ที่ตั้งอยู่แขวงหลวงน้ำทา มีวิทยาลัยครู 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครูคังไซ ที่ตั้งอยู่แขวงเชียงขวาง วิทยาลัยครูหลวงพระบาง ที่ตั้งอยู่แขวงหลวงพระบาง วิทยาลัยครูบ้านเกิน ที่ตั้งอยู่แขวงเวียงจันทน์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ที่ตั้งอยู่แขวงสะหวันนะเขตและวิทยาลัยครูปากเซ ที่ตั้งอยู่แขวงจำปาสัก ซึ่ง โรงเรียนสร้างครูและวิทยาลัยครูทั้งหมดขึ้นตรงกับ กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่ในการนำแนวทางแผนยุทธศาสตร์การสร้างครูมาปฏิบัติ แต่จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อมีระบบคุ้มครองบริหารที่ดี มีคุณภาพ มีความกลมเกลียวและสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันของการบริหารในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ซึ่งในระบบการบริหารของวิทยาลัยครูนั้น มีทั้งหมด 10 ห้องการ ที่สามารถจัดเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วยการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ การบริหารงานด้านงบประมาณ การบริหารงานด้านการคุ้มครองและพัฒนาบุคลากร การบริหารงานด้านกิจการนักศึกษาและการบริหารด้านวิชาการ (กรมสร้างครู, 2551, หน้า 5) การบริหารงานด้านต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ล้วนแต่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในสถานการศึกษา แต่ไม่ว่าสถานการศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานการศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ ส่วนกลุ่มงานบริหารอื่น ๆ จะเป็นเพียงส่วนที่ช่วยสนับสนุนงานบริหารวิชาการ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานการศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานการศึกษาและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของสถานการศึกษาและความสามารถของผู้บริหารสถานการศึกษา ดังนั้น ความสำเร็จของสถานการศึกษาอยู่ที่การบริหารวิชาการ เพราะการบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ทั้งนี้ก็เพราะว่าจุดมุ่งหมายของสถานการศึกษาก็คือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังนั้นมาตรฐานของสถานการศึกษา จึงอยู่ที่งานด้านวิชาการ ซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน

การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้องและการจัดสิ่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดประเมินผล ขั้นตอนดำเนินงานวิชาการจะมีขั้นการวางแผนงานวิชาการ ขั้นจัดและดำเนินการและขั้นส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการ ซึ่งหลักการบริหารงานด้านวิชาการ คือหลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543, หน้า 7)

วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญและมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่ชุมชนภายในแขวงและแขวงใกล้เคียงที่วิทยาลัยครูนั้นตั้งอยู่ ซึ่งมีภาระหน้าที่คือ 1) ผลิตครูเพื่อตอบสนองครูให้แก่โรงเรียนประถมและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2) มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม 3) ให้การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน 4) ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ 5) ทำการวิจัยต่าง ๆ ที่เห็นว่าจะนำผลประโยชน์มาสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนและงานการศึกษา (สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา, 2543, หน้า 2) แต่ปัจจุบันหลักสูตรที่นำไปใช้ในวิทยาลัยครู มีหลายระบบเช่น ระบบ (11+2) สำหรับสร้างครูประถมศึกษา ระบบ (11+3) สำหรับสร้างครูมัธยมศึกษาตอนต้น ระบบ (11+3+2) สำหรับขั้วระดับครูและ (11+5) สร้างครูมัธยมศึกษาตอนปลาย จากระบบหลักสูตรที่ถูกพัฒนาใหม่ แต่ระบบตรวจสอบและประเมินผลด้านการนำใช้หลักสูตรยังไม่ดีพอ ระบบคุ้มครอง จัดการในการบริหารการนำใช้หลักสูตรยังไม่รัดกุม ทำให้ส่งผลถึงความด้อยประสิทธิภาพในการนำใช้หลักสูตร ปัญหาความไม่เข้าใจในระบบการวัดผลการเรียนและการสอนของครู ซึ่งส่งผลโดยตรงถึงคุณภาพด้านการเรียนของนักเรียนครู โดยผลการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำอันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยครูในแต่ละแห่ง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานด้านวิชาการของวิทยาลัยครูที่สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ อันจะมีผลทำให้บุคลากรของวิทยาลัยครู สามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักศึกษาครูไปตามเป้าหมายของการพัฒนาครูตามแผนยุทธศาสตร์ต่อไป อีกประการหนึ่งการวิจัยนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา ด้านการบริหารงานวิชาการที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยครู สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหาร งานวิชาการอันจะมีผลทำให้บุคลากรในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักศึกษาครู ไปตามเป้าหมายของการพัฒนาครูตามแผนยุทธศาสตร์การสร้างครู ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 - 2015 ของกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการคุ้มครองระบบการสร้างครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เพื่อยกมาตรฐานของการสร้างครูให้มีความใกล้เคียงกับอารยประเทศเพื่อนบ้าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขตตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอน
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ

คำถามการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ในสามด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับใด
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งผู้บริหารและอาจารย์สอนแตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการของวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการมีอะไรบ้าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

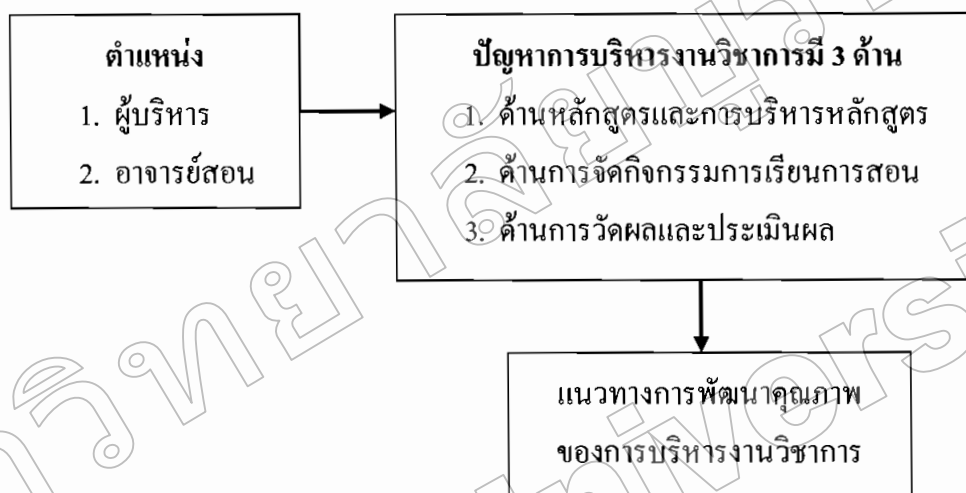
การบริหารในสถาบันสร้างครูมีขอบเขตควบคุมงานหลายด้านด้วยกัน แต่งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นงานที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักคือ การจัดการเรียนการสอน ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด เพราะจากการบริหารงานวิชาการที่ผ่านมาพบว่า ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น การศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนำข้อมูลไปวางแผนแก้ไขการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหลักคิดในการบริหารงานวิชาการของ (ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543, หน้า 7 - 8) และศึกษาจากวิทยานิพนธ์ของหลายท่านเช่น วาสนา สีถุน (2551), ประสาร รสขุม (2551), ภิญญา รักษาพันธ์ (2551), รัตนา อนันตชาติ (2550), ปิยนุช ทองพรม (2550) ชนาگانต์ คะยอมลัก (2549), วิภารัตน์ ธาณีวัฒน์ (2549) และ สมชาย ล้อมวงศ์ (2549) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางให้

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีสามด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เป็นผลสะท้อนต่อการบริหารงาน
ด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตและหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพในการบริหารงาน
วิชาการ ให้มีประสิทธิภาพ ตามแผนดำเนินงานการสร้างครู ของกรมสร้างครู ตั้งแต่ปี
ค.ศ. 2010 - 2015 ที่มีขอบเขตในการพัฒนาครูแบบยั่งยืนที่ประกอบด้วย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหา ที่เป็นผลสะท้อนต่อการบริหารงานด้านวิชาการโดยเฉพาะ
ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต โดยศึกษาระดับปัญหาที่ห้องการวิชาการ หน่วยงานและสายวิชาเรียน
ภายในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ซึ่งประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรกระบวนการ
จัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูเขตภาคใต้
ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขตและวิทยาลัยครู

ปากเซ สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีผู้บริหารและ
อาจารย์สอนจำนวนทั้งสิ้น 230 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ที่สังกัดกรมสร้างครู
กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 145 คน ที่ได้จากการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ผู้บริหาร

3.1.2 อาจารย์สอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สังกัดกรมสร้างครูแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร

3.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ในการ
การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานบริหารวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู
กระทรวงศึกษาธิการ แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพ
ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำและข้อความที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นที่เข้าใจตรงกันจึงได้
กำหนดความหมายของคำและข้อความ ดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานด้านวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ได้แก่การปรับปรุงพัฒนาด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลและ
ประเมิน ผลทางการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการบริหารงาน
ด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลทางการเรียน
การสอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

3. การบริหารหลักสูตร หมายถึง การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อการพัฒนาและจัดระบบการเรียนการสอนให้เดินไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลาย ให้เหมาะสมกับผู้สอนและผู้เรียนเช่น การจัดครูเข้าสอนตามความเหมาะสมและความถนัดการให้ความช่วยเหลือส่งเสริมแก่ครูในการจัดสื่อและการใช้สื่อประกอบการสอน เพื่อทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของตัวเลขโดยใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่างๆ อย่างใด อย่างหนึ่ง แล้วนำผลที่ได้จากการวัดมาพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานแล้วตัดสินค่า สูง ต่ำ หรือ เก่ง ปานกลาง อ่อน

6. แนวทางในการบริหารวิชาการ หมายถึง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารให้มีประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอน

7. การวางแผนงานด้านวิชาการ หมายถึง การรวบรวมข้อมูล การดำเนินงานและการจัดเอกสาร การจัดระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการและการนำแผนงานวิชาการ ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. วิทยาลัยครู หมายถึง โรงเรียนที่ทำการสอนวิชาครู ในภาควิชาต่าง ๆ ที่มีหลักสูตรการเรียนเป็นครูโดยเฉพาะและมีวุฒิปัตรอนุญาต ภายหลังที่สำเร็จการศึกษา

9. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการและคณะกรรมการที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในวิทยาลัยครู เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพที่มากที่สุด

10. อาจารย์สอน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่การสอนในรายวิชาต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยครู
สะพานมะเข้